

ת.ח.י.ד.

תשרי תש"ז
1946 · X · 1

קבוץ "העוגן"

עברה עוד שנה פעולתנו הצנוע :..... והיא רב-גונית, פרקי אור וצל, אושר ושמחה, יגון וששון - כחיי אדם.

צעדיה הראשונים של השנה היו מלאי שואה... מגפה ירדה עלינו-כחתך ולקחה מאתנו חיים צעירים ויקרים לכולנו - את עלי ז'ח, הקורבן הראשון, הקבר הראשון נכרה בהתחלת שנה זו, והוא ~~צטאיר~~-פצע בל-יירפא בלב כולנו. ימי מבחן וחידה לחברים חולים הגיעו. גופינו הצעיר, רצוננו העז - עמדו כאחד במבחן. לא נשכח את הימים האלה לעולם - וזכרון עלי ז'ח שמור בליבנו לנצח.

וגם מסביבנו הרבה פורענות. שנת שלום ראשונה - בלי שלום. שמת שלום לישראל - בלי פדות וגאולה. שנת שיחרור המלחה משיעבוד ורשע. רבבות אחינו מתדפקים על - שערי הארץ. מקל הנידודים לא נכרת מישראל; עיני העם נשואות אל המקלט היחידי, שיר אכזרית חטילה גדרי תיל וחומה מסביבו.

רק מבפנים עולה חד כביר לקול הקורא, חד היישוב העברי הנאבק על עליית האזורים המוצלים מאש. החל-מ"חנה סנש" ועד "פלמ"ח" מופיעה השעיפה להוכיח, כי יש מקום-מקום יחידי בעולם, שאיננו גרדום לעמנו.

וגם במסגרת היינו חלו שינויים רבים : השנה לא עברה מבלי להשאיר עקבותיה בתלם היינו. מספרנו גדל ב 28 חברים, לרבות העולים החדשים, העצומים עדיין בעתלית. ביניהם עולים חדשים וחברי קבוצה, שהצטרפה אלינו מהצבא.

שנת שיחרורים היא ל 10 חברי קבוץ, שהתגייסו לצבא בשליחי הקבוץ.

בתוך העולם המספר גם שנת בצרון היא לנו. שנת ביטוס משקנו והתכוונות להתישבותנו. גדל מחננו בחברים ועצם ב 10 ילדים נוספים.

אך גדלנו גם בנכסים ; לאן שצין פונח -תראה משהו חדש, - גידול וצמיחה ; צריפים חדשים, מכונות חדשות, שטחים זרועים זה עתה, משנים את המות הקבוץ.

וכך צועדים אנחנו לקראת השנה הבאה.

בלבינו התקוה, שתהיה זו שנת עליה לרבבות אחינו.

ברכותינו שלוחות למשח } וללוי } שצומדים במערכת מפעל התנועה בגולה ולכל חברינו ששרם חספיקו להגיע אלינו. אנו תקוה, שנראה אותם בשנה החדשה בתוכנו.

ברכות לחברינו העצורים בעתלית ואיחולים לשיחרורם המחיר.

אתך אנו, תמר - כנאנך ובצערך. מי יתן ותשאי את אשר נגרם לך בגבורת נפש. האלימי ותתחנני לנו ולמען חדור הצעיר הבא אחרינו.

שנה טובה לכולם.